

vil jeg tillade mig at opløse en Bemærkning, som findes i en Udtalelse, som har været Lønningsudvalget tilstillet fra Loldassistenterne. Deri hedder det, at, hvis Loldassistenterne kunne opnaa samme Alderstillaag, som Telegrafisterne have, nemlig efter 5 Aars Tjeneste 100 Kr., efter 5 Aars 200, efter 5 Aars 300 Kr. og efter 5 Aars 400 Kr., da maa dette betragtes som et overordentlig stort Gode, som ikke noksom kan fremhæves, idet det første Alderstillaag paa 100 Kr. nu først naaas, som af Finantsministeren fremhævet, efter 13 Aars Tjeneste. Dette refererer sig til den nugældende Tilstand. Allerede efter Finantsministerens Forslag, som er tiltraadt af Mindretallet, vil det første Alderstillaag opnaas i en meget tidligere Tid, og efter det af Tvinget nu Vedtagne vil det første Alderstillaag paa 100 Kr. opnaas efter 5 Aars Tjenestetid. Her erklære imidlertid Loldassistenterne sig fuldkommen tilfredse, hvis de kunde faae 4 Alderstillaag, høert paa 400 Kr., og begjære ingenlunde det femte. Efter det Vædringsforslag, her er stillet, vil ingen Loldassistent faae Mindre, end Regjeringen har foreslaaet, tvertimod ville alle de Paagjældende, som her er Tale om, naar det vedtages, faae Mere, end Regjeringen har foreslaaet. De 60 ældste af dem ville faae 100 eller 200 Kr. mere, end Regjeringen har foreslaaet. Det dreier sig om 6,000 Kr. eller 60 Alderstillaag mere, og hvad den finansielle Betydning heraf angaar, skal jeg tillade mig at oplyse, at, medens Loldassistenterne i 1870 — det er jo Udgangspunktet for alle vore Lønningslove — i Gjennemsnit fik 1,273 Kr., naar Lønning og Alderstillaag tilsammen tages i Betragtning, ville de efter her foreliggende Forslag faae 1,438 Kr. eller 165 Kr. mere. Hermed ville de faae fuld Erstatning for det Lønningsstillaag, de have faaet i for, hvor jo Lønningsstillaagets Maximum var 160 Kr., og der vil altsaa ikke fra noget Synspunkt være Noget at indvende derimod undtagen fra det ene Synspunkt, at de nok kunne bruge saa Meget, som man vil unde dem. Men i Almindelighed taget, naar man vil anvende nogenlunde funde finansielle Betragtninger derpaa og vil tilveiebringe et nogenlunde passende Forhold mellem disse Lønningsfaster og Alderstillaag og andre, maa man blive staaende ved 400 Kr. som Maximum for Klasse Alderstillaag. Det vilde ogsaa faae en ubødig Indslydelse paa Behandlingen af andre Love, ikke blot de Love, om hvilke Lønningsudvalget allerede har taget foreløbig Beslutning, men ogsaa andre Love, som Flertallet og dets Ordfører ikke nu have kunnet have tilstrækkelig Die for. Thi har man engang for denne Klasse Embeds- og Bestillingsmænd fastsat Alderstillaag med Maximum 500 Kr., som skal opnaas i 5 Gange 5 Aar, vil det med uundgaaelig Konsekvens føre

til, at man maa tilstaa det Samme andre Steder, hvor man ikke vilde finde det rigtigt. Der er altsaa efter vor Mening ikke i og for sig nogen Marsag til at tilstaa det; der er ikke noget Bilighedskrav, som tilfidesættes ved at foretage den af os foreslaaede Nedsættelse, og det Modfatte vilde medføre uheldige Konsekvenser langt ud over, hvad den ærede Ordfører i dette Dieblit tilstrækkelig har havt Die for. — Hvad de øvrige Vædringsforslag angaar, er jeg ganske enig med den ærede Ordfører i, hvad han har yttret mod det af den ærede Finantsminister stillede Forslag under Nr. 1 om at gjenindsætte Slutningsbestemmelsen i § 3 om, at Mønstringsgodtgjørelsen ikke skal bortfalde ved Oprykning paa Alderstillaag. Jeg tør maasse til, hvad den ærede Ordfører allerede har anført, endnu blot sige et Par Bemærkninger. Det er kun nogle faa Embeder, ved hvilke det endnu vil faae nogen Betydning, og, som allerede den høitærede Minister har bemærket, er det for Størstedelen af de paagjældende Embeders Vedkommende en Bagatel, det dreier sig om. Men de Embeder, for hvilke det endnu vil have nogen Betydning, ere netop saadanne, som faae en Forhøielse ved den her foreliggende Lov, eller som i alt Fald stilles gunstigere end andre Embeder af samme Omfang. Det Embede, hvorved det har størst Betydning, er Marstal, hvor det dreier sig om herved 1,100 Kr., nemlig 1,092 Kr. Oppebørselskontroløren i Marstal er ved nærværende Lov stillet paa en Lønning af 2,000 Kr., uagtet dette Oppebørselssted som Loldsted betragtet har en langt ringere Betydning end flere af dem, som nu lønnes med 1,800 Kr. Ja, det burde egentlig lønnes med 1,600 Kr., dersom det skal betragtes som Oppebørselssted alene. Derfor er der taget Hensyn til Mønstringskontrollen ved Lønningsloven, og der er ikke nogen Grund til at tage dobbelt Hensyn dertil ved en saadan Bestemmelse. Det Samme gjælder i større eller mindre Grad ved de andre Embeder, hvor det har nogen Betydning, og paa den anden Side finde vi, at paa andre Embeder, ved hvilke denne Mønstringskontrol vil have en temmelig stor Betydning, f. Ex. i Svendborg, vil Bestemmelsen om Mønstringsgodtgjørelsen ikke komme til Anvendelse isølge den Fortegnelse, som den høitærede Minister har meddeelt os. Det maa desuden erindres, at de paagjældende Embeds- og Bestillingsmænd overhovedet ikke ville lide noget Skaar i de Alderstillaag, som de hidtil have havt Udgang til. Der vil kun være Tale om, at de ikke opnaa Udgang til de betydelig større Alderstillaag, som gives dem ved denne Lov, men det vilde jo være dobbelt urigtigt samtidig med, at man giver dem Udgang til de meget større Alderstillaag, ogsaa at give dem Lov til at beholde en Godtgjørelse, som de efter de almindelige Regler burde miste. Jeg tror i det